

med det Væsentlige af de Forklaringer, som vare fremkomne under Forhørene i en nylig ved Høiesteret paakjendt Sag, troede jeg det fornødent at indhente Erklæringer fra Straffeanstalterne med Hensyn til eet Punkt, men ogsaa kun med Hensyn til eet, nemlig det, som angik Tiden, hvorpaa Fødemidlerne, navnlig Froskosten, blev uddeelt til Fangerne. Jeg har faaet Oplysning derom, og jeg vil ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg ikke kan ansee den Tid, hvorpaa Forpleiningen om Morgenen bliver uddeelt, for passende, idet den er uddeelt meget for sildig. Der har imidlertid været en særlig Grund for Inspektionen ved Straffeanstalten her paa Christianshavn til at indrette det saaledes. Denne Grund har ligget i, at denne Straffeanstalt som bekendt omfatter tre forskellige Afdelinger; for det Første den egentlige gamle Tugthuusbbygning, og dernæst to Afdelinger i Dvæsthuset, den ene for kvindelige og den anden for mandlige Fanger, og ligesom det bestandig i en lang Arrække er gaaet til paa den Maade, saaledes eksisterer der en Slags Instrux, som gaaer temmelig langt tilbage i Tiden, hvorefter Transporten af Fødemidler fra Tugthuset til disse Afdelinger i Dvæsthuset ikke maa foregaae, førend det er blevet lyst. Nu trækker det jo om Vinteren noget længe ud, inden det bliver lyst, og dernæst medtager jo Transporten af Brød og Ol rogen Tid, hvilket har foranlediget, at det har været temmelig længe, inden disse Artikler kunde blive forbeelte mellem Fangerne i disse Afdelinger i Dvæsthuset. Det er ganske vist, at der kan foretages en Forandring heri, om det end vil medføre endeel Uleilighed, og jeg har allerede afgivet en Resolution for, at der skal ske en saadan Forandring, saa at Fangerne kunne faae deres Forpleining i rette Tid, og som betimelig Tid vil jeg i Reglen ansee Kl. 7^{1/2} om Morgenen. — Det andet Punkt, der er blevet stærkt omhandlet under disse Forklaringer, er selve Kwantiteten af den Forpleining, som bliver tildeelt Fangerne. Jeg antager, at der er en stor Opfordring for mig til saavidt muligt at bringe Sagen til at ligge klart for det høitærede Thing, og jeg skal derfor bemærke, at i Straffeanstalterne, med Undtagelse af Bredsløsselle, gives der Fangerne

daglig en Brødration af 1^{1/2} Pbd. i de 7 Maaneder af Aaret, men derimod i de 5 Vintermaaneder, regnet fra November, 2 Pbd. Saaledes forholder det sig allerede fra 1853 i Viborg Straffeanstalt, og paa samme Maade forholder det sig i Horsens Straffeanstalt lige siden den Tid, den blev tagen i Brug. Da jeg havde tiltraadt min nuværende Stilling, fandt jeg, at det ikke burde være anderledes indrettet i Straffeanstalten paa Christianshavn, da der ikke havde viist sig mindste Klage over Forpleiningen i de andre Straffeanstalter, og derfor blev det fra 1ste April 1860 bestemt, at Forpleiningen med Hensyn til Brødration skulde være den samme i Straffeanstalten paa Christianshavn som i de andre Straffeanstalter, hvor der, jeg tillader mig at gjentage det, ikke har været ført nogenformhelt Klage over, at den ikke skulde være tilstrækkelig, og det, uagtet det dog er en given Sag, at der netop i Straffeanstalterne i Sylland befinder sig et overveiende Antal af saadanne Fanger, hvis konstitutionelle Forhold kræver en stærkere Næring.

Her i Straffeanstalten har der derimod oftere være ført Klage over, at Forpleiningen med Hensyn til Brødet ikke var tilstrækkelig, og disse Klager have navnlig reist sig i ethvert Tilfælde, hvor et Overfald paa en Opsynsmand eller anden Bestillingsmand har fundet Sted; det har altid figureret i disse Sager, at en af Grundene, hvorfor man havde udført denne eller hiin Handling, var, fordi Forpleiningen ikke var tilstrækkelig; en lang Erfaring i disse Sager har viist mig, at det netop er under saadanne Sager, at Klagerne ere fremkomne, medens man ikke har hørt noget til dem, naar der ikke forelaae et Tilfælde, hvori den Paagjældende troede at kunne rekrurere til en saadan Undskyldningsgrund som Noget, der kunde tale til Fordeel for ham. Med Hensyn til det Tilfælde, der har været Gjenstand for Paakjendelse ved Høiesteret, skal jeg bemærke, at det er feilagtigt, naar man vil antage, at Forpleiningen er fremtraadt som den eneste egentlige Hovedgrund til den Paagjældendes Afsærd. Der er ført Klage, anføres der af de forskellige Forbedringshuusfanger, som have afgivet Forklaringer, over Forpleiningen, men det fremgaaer ogsaa klart, at vedkommende Fange har